

Nr 185.

Av herr **Nordström** i Kramfors **m. fl.**, *angående utfärdande av bestämmelser om skyldighet för vederbörande att vid införsel i avlöning m. m. lämna kvitto å indrivna medel.*

Mycket stora delar av lönearbetarna i vårt land har inte möjlighet att i laga ordning vid bestämda uppbördsterminer betala sina utskylder till stat och kommun. På grund därav får de finna sig i, att skatterna uttagas genom införsel i dem tillkommande avlöning, varigenom de får vidkännas den ökning av utskylderna, som tillkommer genom indrivningsavgiften. Härtill kommer en annan allvarlig olägenhet som hänför sig till det sätt på vilket indrivningen praktiseras.

I utsökningslagen kap. 4 (restindrivningsförrordningen) samt i lag 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta, är riktlinjerna givna beträffande förfarings sättet vid indrivning. Vid tillämpningen härav har luckor blottats, som i vissa fall fört till allvarliga konsekvenser. Sålunda har vid ett flertal tillfällen vid industriverken i Medelpad framkommit, att de som får sina skatter uttagna genom införsel i lön inte har möjlighet att själva kontrollera vare sig vilka skatter som drages på deras avlöning, hur mycket som är betalt eller vad som återstår. Då bolagen inte är skyldiga att giva några specificerade individuella kvitton för det som innehålles, utan endast antecknar å vederbörandes avlöningskuvert det avdragna beloppet, men inte vilka utskylder som avses, har skattebetalarna endast sitt avlöningskuvert som verifikation.

Givetvis anser arbetarna inte avlöningskuverten som skattekvitto och underlåter därför oftast att förvara desamma.

Vid framställning från fackföreningarna till bolagen om denna sak har meddelats, att dessa inte kan ge individuella kvitton, men väl att de är redo att lämna ett kollektivt kvitto till fackföreningen.

Vederbörande landsfiskal eller uppbördsman är enligt författningen inte heller skyldig att giva kvitto och kräver i det fall att sådant begäres särskild betalning. Det har förekommit att arbetare fått betala tre kronor för att erhålla kvitto på inbetalda utskylder.

Då vederbörande inte har andra verifikationer för de innehållna pengarna än avlöningskuvertet, har han heller inte möjlighet, därest detta förkommit, att kontrollera huruvida det innehålles mera än vad han rätteligen är skyldig. Det har faktiskt förekommit, att arbetare genom att förete avlöningskuvert som bevis för hur mycket som inbetalts fått tillbaka medel som innehållits, men andra kan ha gjort förluster genom att de inte förvarat sina avlöningskuvert såsom verifikationer.

Vid samtal med experter på detta område i Stockholm har också framgått,
Bihang till riksdagens protokoll 1939. 1 saml. Nr 178—185.

att det på grund av nämnda förhållande inträffat att skattebetalare två gånger fått erlägga samma utskylder, bl. a. i sådant fall att arbetsgivare, som innehållit utskylder för sina arbetare, sedermera blivit insolvent och icke inlevererat dessamma till vederbörande myndighet.

Då det missförhållande vi här berört säkerligen drabbar mycket stora grupper av skattebetalarna i vårt land, anser vi det nödvändigt, att sådana ändringar vidtages i ovan angivna lagrum att skattebetalare, som genom införsel i lön betalar sina utskylder, erhåller personliga kvitton på de belopp som erlägges.

För att ytterligare understryka nödvändigheten av ett riksdagens initiativ i denna fråga kan åberopas det faktum, att ett flertal fackföreningar i Medelpad vänt sig till länsstyrelsen därstädes i öch för rättelse, men med negativt resultat. Länsstyrelsen förmenar sig sakna möjlighet att göra något i denna fråga.

På grund av vad ovan anförts får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdandet av sådana bestämmelser i fråga om införsel i avlöning, pension eller livränta, att vederbörande skattebetalare erhåller kvitto på erlagda utskylder.

Stockholm i januari 1939.

Axel Nordström.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

K. E. Senander.

S. Rönn-Christiansson.